ПРИЛОЖЕНИЕ І КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ

Dexdomitor 0,1 mg/ml инжекционен разтвор

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Активна субстанция: Един ml съдържа 0,1 mg дексмедетомидинов

хидрохлорид, което се равнява на 0,08 mg

дексмедетомидин

Ексципиенти: Метил парахидроксибензоат (Е 218) 2,0 mg/ml

Пропил парахидроксибензоат (E 216) 0,2 mg/ml

За пълния списък на ексципиентите, виж т. 6.1.

3. ФАРМАЦЕВТИЧНА ФОРМА

Инжекционен разтвор Бистър, безцветен разтвор

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Видове животни, за които е предназначен ВМП

Кучета и котки

4.2 Терапевтични показания, определени за отделните видове животни

Неинвазивни, леко до средно болезнени процедури и изследвания, които изискват усмиряване, седация и аналгезия при кучета и котки.

Дълбока седация и аналгезия при кучетата в съчетание с буторфанол за медицински и малки хирургически процедури.

Премедикация на кучета и на котки преди въвеждане и поддържане на обща анестезия.

4.3 Противопоказания

Да не се използва при животни със сърдечносъдови смущения.

Да не се използва при животни с тежки системни заболявания или при умиращи животни.

Да не се използва при свръхчувствителност към активната субстанция или към някой от ексципиентите.

4.4 Специални предпазни мерки за всеки вид животни, за които е предназначен ВМП

Прилагането на дексмедетомидин на кученца на възраст под 16 седмици и котенца на възраст под 12 седмици не е проучвано.

Не е доказана безвредността на дексмедетомидина при мъжки животни за разплод.

При котките може да се получи помътняване на роговицата по време на седация. Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикант.

4.5 Специални предпазни мерки при употреба

Специални предпазни мерки за животните при употребата на продукта

Третираните животни трябва да са на топло, при постоянна температура, както по време на процедурата, така и при съвземането си.

Препоръчително е животните да се оставят гладни за 12 часа преди приложението на Dexdomitor. Вода може да бъде давана.

След лечение, на животните не трябва да се дава вода или храна преди да са в състояние да поглъщат.

Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикатит.

Да се използва внимателно при възрастни животни.

Нервните, агресивни или превъзбудени животни трябва да имат възможност да се успокоят преди започване на лечението.

Трябва да се извършва често и редовно наблюдение на дихателните и сърдечните функции. Пулсоксиметрията може да е полезна, но не е от значение за адекватното наблюдение. Трябва да има на разположение оборудване за ръчна вентилация в случай на респираторна депресия или прекъсване на дишането при последователно използване на дексмедетомидин и кетамин за предизвикване на анестезия при котките. Освен това се препоръчва да има на разположение кислород, ако се установи или подозира наличието на хипоксемия.

Болните и омаломощени кучета и котки трябва да се премедикират само с дексмедетомидин преди индукция и поддържане на обща анестезия въз основа на анализа риск-полза.

Използването на дексмедетомидин като средство за премедикация при кучетата значително намалява количеството на продукта, необходим за въвеждане в анестезия. Трябва да се обърне внимание на ефекта при прилагането на интравенозни продукти за индукция. Намалява и необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия.

<u>Специални предпазни мерки за лицата, прилагащи ветеринарномедицинския продукт на животните</u>

При случайно поглъщане или самоинжектиране, незабавно да се потърси медицински съвет като на лекаря се предостави листовката за употреба или етикета на продукта, но НЕ ШОФИРАЙТЕ, тъй като може да настъпят седация и промени в кръвното налягане.

Избягвайте контакт с кожата, очите или лигавиците. Препоръчва се използването на непромокаеми ръкавици. В случай на контакт с кожата или лигавиците веднага след експозицията измийте засегнатата кожа обилно с вода и отстранете замърсените дрехи, които са в директен контакт с кожата. При контакт с очите измийте обилно с чиста вода. Ако се появят симптоми, потърсете медицинска помощ.

Ако бременни жени работят с продукта, трябва особено да внимават, за да избегнат неволно самоинжектиране, тъй като след случайно системно излагане може да се появят маточни контракции и понижаване на кръвното налягане на плода.

За лекарите:

Dexdomitor е α_2 -адренорецепторен агонист и симптомите след абсорбция може да включват клинични ефекти, включително дозозависима седация, респираторна депресия, брадикардия, хипотензия, сухота в устата и хипергликемия. Докладвани са и вентрикуларни аритмии. Респираторните и хемодинамичните симптоми трябва да се третират симптоматично. Специфичният α_2 -адренорецепторен антагонист, атипамезол, който е одобрен за употреба при

животни, е използван само експериментално при хора за противодействие на индуцираните от дексмедетомидин последствия.

Хора с установена свръхчувствителност към активната субстанция или някое от помощните вещества трябва да прилагат ветеринарномедицинския продукт. с повишено внимание.

4.6 Неблагоприятни реакции (честота и важност)

Поради действието си като α_2 -адренергетик, дексмедетомидинът предизвиква спадане на пулса и телесната температура.

При някои кучета и котки може да се забави честотата на дишането. В редки случаи е наблюдаван белодробен оток. Кръвното налягане първоначално се увеличава, след което се възстановява или пада под нормата. Поради свиване на периферните кръвоносни съдове и десатуриране на вените при наличието на нормална артериална оксигенация, лигавиците може да изглеждат бледи и/или със синкав оттенък.

Може да се наблюдава повръщане 5-10 минути след инжектиране. Някои кучета и котки може да повръщат и по време на съвземането си.

По време на седация може да настыпи мускулен тремор.

По време на седация може да се получи помътняване на роговицата (вижте и раздел 4.5).

При последователно прилагане на дексмедетомидин и кетамин с интервал от 10 минути, в някои случаи при котките може да настъпи AV-блок или екстрасистолия. Очаквани респираторни явления са брадипнея, дишане с прекъсване, хиповентилация и апнея. При клинични експерименти има чести случаи на хипоксемия, особено през първите 15 минути на анестезия с дексмедетомидин и кетамин. След такава употреба са описани случаи на повръщане, хипотермия и нервност.

При съвместно прилагане на дексмедетомидин и буторфанол при кучета, може да настъпи брадипнея, тахипнея, неравномерно дишане (20–30 сек. апнея, последвана от няколко бързи вдишвания), хипоксемия, потрепване на мускулите, тремор или движение на крайниците, възбуда, хиперсаливация, гадене, повръщане, уриниране, кожна еритема, внезапно събуждане или продължителна седация. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии. Тук може да се причислят тежката синусова брадикардия, АV-блок от I и II степен, синусовото задържане или паузи, а също и преждевременните предсърдни, камерни и надкамерни комплекси.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при кучетата, може да настъпи брадипнея, тахипнея и повръщане. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии, които включват тежка синусова брадикардия, AV-блок от I и II степен и синусово задържане. В редки случаи може да се наблюдават преждевременни надкамерни и камерни комплекси, синусова пауза и AV-блок от III степен.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при котки, може да се наблюдават повръщане, гадене, бледи лигавици и ниска телесна температура. Интрамускулна доза от 40 микрограма/kg (последвана от кетамин или пропофол) често води до синусова брадикардия и синусова аритмия, понякога води до 1-ва степен на атриовентрикуларна блокада и рядко води до преждевременна супервентрикуларна деполяризация, предсърдна бигеминия, синусови паузи, 2-ра степен на атриовентрикуларна блокада или забавен сърдечен ритъм.

Честотата на неблагоприятните реакции се определя чрез следната класификация:

- много чести (повече от 1 на 10 третирани животни, проявяващи неблагоприятна(и) реакция(и))
- чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 100 третирани животни)
- не чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 1,000 третирани животни)

- редки (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 10,000 третирани животни)
- много редки (по-малко от 1 животно на 10,000 третирани животни, включително изолирани съобщения).

4.7 Употреба по време на бременност, лактация или яйценосене

Безопасността на дексмедетомидин не е доказана по време на бременност и лактация при видовете животни, за които е предназначен. Не се препоръчва прилагането му по време на бременност и лактация.

4.8 Взаимодействие с други ветеринарномедицински продукти и други форми на взаимодействие

Използването на други депресанти на централната нервна система се очаква да засили действието на дексмедетомидина и поради това трябва да се избере подходяща доза. Антихолинергиците трябва да се прилагат внимателно в комбинация с дексмедетомидин.

Прилагането на атипамезол след дексмедетомидин има бърз обратен ефект и по такъв начин съкращава периода на съвземане. Кучетата и котките се събуждат и изправят обикновено в рамките на 15 минути.

Котки: След прилагането интрамускулно на 40 микрограма дексмедетомидин/kg телесна маса заедно с 5 mg кетамин/kg телесна маса на котки, максималната концентрация на дексмедетомидин нарастна двукратно, но не повлия на T_{max} . Средното време на полуелиминиране на дексмедетомидина се увеличи на 1,6 часа, а общото действие (AUC) нарастна с 50%.

Доза от 10 mg кетамин/kg, приложена заедно с 40 микрограма дексмедетомидин/kg може да предизвика тахикардия.

За информация относно неблагоприятните реакции, вижте раздел 4.6.Неблагоприятни реакции.

За информация относно безопасността на животните, за които е предназначен продукта, в случай на предозиране вижте раздел 4.10. Предозиране.

4.9 Доза и начин на приложение

Продуктът е предназначен за:

- Кучета: интравенозно или интрамускулно

- Котки: интрамускулно

Продуктът не е предназначен за многократно инжектиране.

Dexdomitor, буторфанол и/или кетамин могат да се смесват в една и съща спринцовка, тъй като е доказано, че са фармацевтично съвместими.

Дозировка: препоръчват се следните дози:

КУЧЕТА:

Дозирането на дексмедетомидин се базира на площта на тялото. Интравенозната доза е 375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Интрамускулната доза е 500 микрограма /квадратен метър от площта на тялото.

Когато се прилага в съчетание с буторфанол (0,1 mg/kg) за дълбока седация и аналгезия, интрамускулната доза на дексмедетомидин е 300 микрограма /квадратен метър от площта на

тялото. Дозата за премедикация е 125—375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото, приложена 20 минути преди индукция при процедури, изискващи анестезия. Дозата трябва да бъде съобразена с вида операция, продължителността на процедурата и темперамента на пациента.

Съвместното използване на дексмедетомидин и буторфанол има седативно и обезболяващо действие, което започва не по-късно от 15 минути след прилагане. Максималното седативно и обезболяващо действие се достига до 30 минути след прилагане. Седацията трае поне 120 минути след прилагане, а аналгезията трае поне 90 минути. Спонтанното съвземане идва в рамките на 3 часа.

Премедикацията с дексмедетомидин значително намалява дозата на продукта, необходима за индукция и намалява необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия. При едно клинично изследване, необходимостта от пропофол и тиопентал бе намаляла съответно с 30% и 60%. Всички анестетици, използвани за въвеждане или поддържане на анестезията, трябва да се прилагат до постигане на резултат. При едно клинично изследване, дексмедетомидинът предизвика постоперативна аналгезия в продължение на 0,5-4 часа. Тази продължителност, обаче, зависи от редица променливи величини и трябва да се прилага допълнителна аналгезия съобразно клиничната преценка.

На таблиците по-долу са представени съответните дози въз основа на телесната маса. Препоръчва се използването на подходящо градуирана спринцовка, за да се осигури точно дозиране при прилагането на малки обеми.

Кучета тегло	Дексмедетомидин 125 микрограма/m²		Дексмедетомидин 375 микрограма/m²		Дексмедетомидин 500 микрограма/m ²	
(kg)	(µg/kg)	(ml)	$(\mu g/kg)$	(ml)	(µg/kg)	(ml)
2-3	9,4	0,20	28,1	0,6	40	0,75
3,1-4	8,3	0,25	25	0,85	35	1
4,1-5	7,7	0,35	23	1	30	1,5
5,1-10	6,5	0,5	19,6	1,45	25	2
10,1-13	5,6	0,65	16,8	1,9		
13,1-15	5,2	0,75				
15,1-20	4,9	0,85				

За дълбока седация и аналгезия с буторфанол				
Кучета тегло		едетомидин а/м² интрамускулно		
(kg)	(μg/kg)	(ml)		
2-3	24	0,6		
3,1-4	23	0,8		
4,1-5	22.2	1		
5,1-10	16,7	1,25		
10,1-13	13	1,5		
13,1-15	12,5	1,75		

При по-висока телесна маса използвайте Dexdomitor 0,5 mg/ml със съответните дозови таблици.

котки:

Дозата за котки е 40 микрограма дексмедетомидинов хидрохлорид/kg телесна маса, което се равнява на обемна доза 0,4 ml Dexdomitor/kg телесна маса, когато се използва за неинвазивни, леко до средно болезнени процедури, изискващи усмиряване, седация и аналгезия. За премедикация при котките се използва същата доза дексмедетомидин.

Когато дексмедетомидин се използва за премедикация при котки, се използва същата доза. Премедикация с дексмедетомидин значително ще намали дозата на необходимите индукционни агенти и ще намали необходимите летливи упойки за поддържане на анестезия. При клинично проучване е установено, че необходимостта за пропофол е била намалена с 50%. Трябва да бъдат приложени всички анестетици, използвани за индукция или поддържане на анестезия. Анестезия може да се индуцира 10 минути след премедикация чрез интрамускулно прилагане на целева доза от 5 mg кетамин/kg телесна маса или интравенозно приложение на пропофол. Дозировката за котки е представена на таблицата по-долу.

Тегло на котките	Дексмедетомидин 40 микр	ограма/kg интрамускулно
(kg)	(μg/kg)	(ml)
1-2	40	0,5
2,1-3	40	1

При по-висока телесна маса използвайте Dexdomitor 0,5 mg/ml със съответните дозови таблици.

Очакваният седативен и обезболяващ ефект настъпва до 15 минути след прилагане и се поддържа до 60 минути след прилагане. Седацията може да се прекъсне с атипамезол. Атипамезолът не трябва да се прилага до 30 минути след приложението на кетамин.

4.10 Предозиране (симптоми, спешни мерки, антидоти), ако е необходимо

Кучета: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящата доза атипамезол е 10 пъти първоначалната доза дексмедетомидин (микрограма/kg телесна маса, или микрограма/квадратен метър от площта на тялото). Обемната доза атипамезол при концентрация 5 mg/ml се равнява на една пета (1/5) от обемната доза Dexdomitor 0,1 mg/ml, дадена на кучето, независимо от начина на прилагане на Dexdomitor.

Котки: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящият антагонист е атипамезол, който се прилага с интрамускулна инжекция при следната доза: 5 пъти първоначалната доза дексмедетомидин в микрограма/kg телесна маса.

След едновременно подлагане на тройно (3x) предозиране с дексмедетомидин и 15 mg кетамин/kg, може да се приложи атипамезол при препоръчителната доза за противодействие на дексмедетомидин. При висока концентрация на дексмедетомидин в серума, седацията не се увеличава, въпреки че нивото на аналгезия нараства с увеличаване на дозата. Обемът на дозата от атипамезол при концентрация от 5 mg/ml се равнява на една десета (1/10) от обема на Dexdomitor 0,1 mg/ml, приложен на котката.

4.11 Карентен срок /карентни срокове

Не е приложимо.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ОСОБЕНОСТИ

Фармакотерапевтична група: други хипнотици и седативи Ветеринарномедицински Анатомо-Терапевтичен Код: QN05CM18.

5.1 Фармакодинамични свойства

Dexdomitor съдържа активната субстанция дексмедетомидин, която предизвиква седация и аналгезия при кучетата и котките. Продължителността и дълбочината на седация и аналгезия

зависят от дозата. При максимален ефект, животното е отпуснато, легнало и не реагира на външни дразнители.

Дексмедетомидин е силен и селективен α_2 -адреноцепторен агонист, който инхибира отделянето на норадреналин от норадренергичните неврони. Предотвратява се симпатиковата невротрансмисия и съзнанието се замъглява. След прилагането на дексмедетомидин може да се забележи забавяне на пулса и временен AV-блок. Кръвното налягане спада до нормалните стойности или под нормалните след първоначалното покачване. Понякога може да се забави дишането. Дексмедетомидинът индуцира и редица други последици, предизвикани от α_2 -адреноцептора, сред които са настръхване на козината, потискане на двигателните функции и секреторните функции на стомашно-чревния тракт, диуреза и хипергликемия.

Може да се наблюдава леко спадане на температурата.

5.2 Фармакокинетични особености

Като липофилно съединение, дексмедетомидинът добре се абсорбира след интрамускулно прилагане. Дексмедетомидинът се разпространява бързо в организма и лесно преодолява кръвно-мозъчната бариера. При изследвания върху плъхове, максималната концентрация в централната нервна система е няколко пъти по-висока от съответната концентрация в плазмата. В кръвообращението дексмедетомидинът е до голяма степен свързан с протеините в плазмата (> 90%).

Кучета: След интрамускулна доза от 50 микрограма/kg се достига максимална концентрация в плазмата от около 12 ng/ml след 0,6 часа. Бионаличността на дексмедетомидин е 60 %, а видимият обем на разпределение (Vd) е 0,9 l/kg. Времето на полуелиминиране ($t_{1/2}$) е 40–50 минути.

Сред по-значителните биотрансформации при кучетата са хидроксилиране, свързване с глюкоронова киселина и N-метилация в черния дроб. Липсва фармакологична активност при всички познати метаболити. Метаболитите се отделят основно в урината и в по-малка степен във фекалиите. Дексмедетомидинът има висока степен на прочистване и елиминирането му зависи от потока на кръвта през черния дроб. Поради това при предозиране се очаква продължителен период на полуелиминиране или когато дексмедетомидин се прилага заедно с други субстанции, които влияят на циркулацията през черния дроб.

Котки: Максималната концентрация в плазмата се достига около 0,24 часа след интрамускулно прилагане. След интрамускулна доза от 40 микрограма/kg телесна маса, C_{max} е 17 нанограма/ml. Видимият обем на разпределение (Vd) е 2,2 l/kg, а времето на полуелиминиране ($t^{1/2}$) е един час.

Биотрансформациите при котките настъпват чрез хидроксилиране в черния дроб. Метаболитите се отделят основно в урината (51% от дозата) и в по-малка степен във фекалиите. Както при кучетата, дексмедетомидинът има висока степен на прочистване и елиминирането му зависи от потока на кръвта през черния дроб. Поради това при предозиране се очаква продължителен период на полуелиминиране или, когато дексмедетомидин се прилага заедно с други субстанции, които влияят на циркулацията, през черния дроб.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ОСОБЕНОСТИ

6.1 Списък на експипиентите

Метил парахидроксибензоат (E 218) Пропил парахидроксибензоат (E 216)

6.2 Основни несъвместимости

Не са известни.

Dexdomitor е съвместим с буторфанол и кетамин в една и съща спринцовка най-малко в продължение на поне два часа.

6.3 Срок на годност

Срок на годност на крайния ветеринарномедицински продукт: 3 години

Срок на годност след първо отваряне на първичната опаковка: 3 месеца при 25°С.

6.4. Специални условия за съхранение на продукта

Да се пази от замръзване.

6.5 Вид и състав на първичната опаковка

Картонена кутия с 1 стъклен флакон (тип I) от 20 ml (със запълнен обем от 15 ml) с бромобутилова гумена тапа и алуминиева капачка.

Количество в една опаковка: 15 ml и 10 x 15 ml

Не всички размери на опаковката могат да бъдат предлагани на пазара.

6.6 Специални мерки за унищожаване на неизползван продукт или остатъци от него

Всеки неизползван ветеринарномедицински продукт или остатьци от него трябва да бъдат унищожени в съответствие с изискванията на местното законодателство.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Orion Corporation Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

8. НОМЕР(А) НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

EU/2/02/033/003-004

9. ДАТА НА ПЪРВОТО ИЗДАВАНЕ / ПОДНОВЯВАНЕ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Дата на първото издаване на лиценз за употреба: 30.08.2002 Дата на последното подновяване на лиценз за употреба: 02.08.2007

10 ДАТА НА ПОСЛЕДНАТА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА

Подробна информация за този продукт може да намерите на интернет страницата на Европейската Агенция по Лекарствата http://www.ema.europa.eu/.

ЗАБРАНА ЗА ПРОДАЖБА, СНАБДЯВАНЕ И/ИЛИ УПОТРЕБА

Не е приложимо.

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ

DEXDOMITOR 0,5 mg/ml инжекционен разтвор

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Активна субстанция: Един ml съдържа 0,5 mg дексмедетомидинов

хидрохлорид, което се равнява на 0,42 mg

дексмедетомидин

Ексципиенти: Метил парахидроксибензоат (Е 218) 1,6 mg/ml

Пропил парахидроксибензоат (E 216) 0,2 mg/ml

За пълния списък на ексципиентите, виж т. 6.1.

3. ФАРМАЦЕВТИЧНА ФОРМА

Инжекционен разтвор Бистър, безцветен разтвор

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Видове животни, за които е предназначен ВМП

Кучета и котки

4.2 Терапевтични показания, определени за отделните видове животни

Неинвазивни, леко до средно болезнени процедури и изследвания, които изискват усмиряване, селация и аналгезия при кучета и котки.

Дълбока седация и аналгезия при кучетата в съчетание с буторфанол за медицински и малки хирургически процедури.

Премедикация на кучета и на котки преди въвеждане и поддържане на обща анестезия.

4.3 Противопоказания

Да не се използва при животни със сърдечносъдови смущения.

Да не се използва при животни с тежки системни заболявания или при умиращи животни.

Да не се използва при свръхчувствителност към активната субстанция или към някой от екципиентите.

4.4 Специални предпазни мерки за всеки вид животни, за които е предназначен ВМП

Прилагането на дексмедетомидин на кученца на възраст под 16 седмици и котенца на възраст под 12 седмици не е проучвано.

Не е доказана безвредността на дексмедетомидина при мъжки животни за разплод.

При котките може да се получи помътняване на роговицата по време на седация. Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикант.

4.5 Специални предпазни мерки при употреба

Специални предпазни мерки за животните при употребата на продукта

Третираните животни трябва да са на топло, при постоянна температура, както по време на процедурата, така и при съвземането си.

Препоръчително е животните да се оставят гладни за 12 часа преди приложението на Dexdomitor. Вода може да бъде давана.

След лечение, на животните не трябва да се дава вода или храна преди да са в състояние да поглъщат.

Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикатит.

Да се използва внимателно при възрастни животни.

Нервните, агресивни или превъзбудени животни трябва да имат възможност да се успокоят преди започване на лечението.

Трябва да се извършва често и редовно наблюдение на дихателните и сърдечните функции. Пулсоксиметрията може да е полезна, но не е от значение за адекватното наблюдение. Трябва да има на разположение оборудване за ръчна вентилация в случай на респираторна депресия или прекъсване на дишането при последователно използване на дексмедетомидин и кетамин за предизвикване на анестезия при котките. Освен това се препоръчва да има на разположение кислород, ако се установи или подозира наличието на хипоксемия.

Болните и омаломощени кучета и котки трябва да се премедикират само с дексмедетомидин преди индукция и поддържане на обща анестезия въз основа на анализа риск-полза.

Използването на дексмедетомидин като средство за премедикация при кучетата значително намалява количеството на продукта, необходим за въвеждане в анестезия. Трябва да се отдаде внимание на ефекта при прилагането на интравенозни продукти за индукция. Намалява и необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия.

Специални предпазни мерки за лицата, прилагащи ветеринарномедицинския продукт на животните

При случайно поглъщане или самоинжектиране, незабавно да се потърси медицински съвет, като на лекаря се предостави листовката за употреба или етикета на продукта, но НЕ ШОФИРАЙТЕ, тъй като може да настъпят седация и промени в кръвното налягане.

Избягвайте контакт с кожата, очите или лигавиците. Препоръчва се използването на непромокаеми ръкавици. В случай на контакт с кожата или лигавиците веднага след експозицията измийте засегнатата кожа обилно с вода и отстранете замърсените дрехи, които са в директен контакт с кожата. При контакт с очите измийте обилно с чиста вода. Ако се появят симптоми, потърсете медицинска помощ.

Ако бременни жени работят с продукта, трябва особено да внимават, за да избегнат неволно самоинжектиране, тъй като след случайно системно излагане може да се появят маточни контракции и понижаване на кръвното налягане на плода.

Съвети към лекарите: Dexdomitor е α_2 -адренорецепторен агонист и симптомите след абсорбция може да включват клинични ефекти, включително дозозависима седация, респираторна депресия, брадикардия, хипотензия, сухота в устата и хипергликемия. Докладвани са и вентрикуларни аритмии. Респираторните и хемодинамичните симптоми трябва да се третират симптоматично. Специфичният α_2 -адренорецепторен антагонист, атипамезол, който е одобрен за употреба при животни, е използван само експериментално при хора за противодействие на индуцираните от дексмедетомидин последствия.

Хора с установена свръхчувствителност към активната субстанция или някое от помощните вещества трябва да прилагат ветеринарномедицинския продукт. с повишено внимание.

4.6 Неблагоприятни реакции (честота и важност)

Поради действието си като α_2 -адренергетик, дексмедетомидинът предизвиква спадане на пулса и телесната температура.

При някои кучета и котки може да се забави честотата на дишането. В редки случаи е наблюдаван белодробен оток. Кръвното налягане първоначално се увеличава, след което се възстановява или пада под нормата. Поради свиване на периферните кръвоносни съдове и десатуриране на вените при наличието на нормална артериална оксигенация, лигавиците може да изглеждат бледи и/или със синкав оттенък.

Може да се наблюдава повръщане 5-10 минути след инжектиране. Някои кучета и котки може да повръщат и по време на съвземането си.

По време на седация може да настъпи мускулен тремор.

По време на седация може да се получи помътняване на роговицата (вижте и раздел 4.5).

При последователно прилагане на дексмедетомидин и кетамин с интервал от 10 минути, в някои случаи при котките може да настъпи AV-блок или екстрасистолия. Очаквани респираторни явления са брадипнея, дишане с прекъсване, хиповентилация и апнея. При клинични експерименти има чести случаи на хипоксемия, особено през първите 15 минути на анестезия с дексмедетомидин и кетамин. След такава употреба са описани случаи на повръщане, хипотермия и нервност.

При съвместно прилагане на дексмедетомидин и буторфанол при кучета, може да настъпи брадипнея, тахипнея, неравномерно дишане (20-30 сек. апнея, последвана от няколко бързи вдишвания), хипоксемия, потрепване на мускулите, тремор или движение на крайниците, възбуда, хиперсаливация, гадене, повръщане, уриниране, кожна еритема, внезапно събуждане или продължителна седация. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии. Тук може да се причислят тежката синусова брадикардия, АV-блок от I и II степен, синусовото задържане или паузи, а също и преждевременните предсърдни, камерни и надкамерни комплекси.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при кучетата, може да настъпи брадипнея, тахипнея и повръщане. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии, които включват тежка синусова брадикардия, AV-блок от I и II степен и синусово задържане. В редки случаи може да се наблюдават преждевременни надкамерни и камерни комплекси, синусова пауза и AV-блок от III степен.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при котки, може да се наблюдават повръщане, гадене, бледи лигавици и ниска телесна температура. Интрамускулна доза от 40 µg/kg (последвана от кетамин или пропофол) често води до синусова брадикардия и синусова аритмия, понякога води до 1-ва степен на атриовентрикуларна блокада и рядко води до преждевременна супервентрикуларна деполяризация, предсърдна бигеминия, синусови паузи, 2-ра степен на атриовентрикуларна блокада или забавен сърдечен ритъм.

Честотата на неблагоприятните реакции се определя чрез следната класификация:

- много чести (повече от 1 на 10 третирани животни, проявяващи неблагоприятна(и) реакция(и))
- чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 100 третирани животни)
- не чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 1,000 третирани животни)
- редки (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 10,000 третирани животни)
- много редки (по-малко от 1 животно на 10,000 третирани животни, включително изолирани съобщения).

4.7 Употреба по време на бременност, лактация или яйценосене

Безопасността на дексмедетомидин не е доказана по време на бременност и лактация при видовете животни, за които е предназначен.

Не се препоръчва прилагането на продукта по време на бременност и лактация.

4.8 Взаимодействие с други ветеринарномедицински продукти и други форми на взаимодействие

Използването на други депресанти на централната нервна система се очаква да засили действието на дексмедетомидина и поради това трябва да се избере подходяща доза. Антихолинергиците трябва да се прилагат внимателно в комбинация с дексмедетомидин.

Прилагането на атипамезол след дексмедетомидин има бърз обратен ефект и по такъв начин съкращава периода на съвземане. Кучетата и котките се събуждат и изправят обикновено в рамките на 15 минути.

Котки: След прилагането интрамускулно на $40~\mu g$ дексмедетомидин/kg телесна маса заедно с 5 mg кетамин/kg телесна маса на котки, максималната концентрация на дексмедетомидин нарастна двукратно, но не повлия на T_{max} . Средното време на полуелиминиране на дексмедетомидина се увеличи на 1,6 часа, а общото действие (AUC) нарастна с 50%.

Доза от $10 \ \text{mg}$ кетамин/kg, приложена заедно с $40 \ \mu\text{g}$ дексмедетомидин/kg може да предизвика тахикардия.

За информация относно неблагоприятните реакции, вижте раздел 4.6. Неблагоприятни реакции.

За информация относно безопасността на животните, за които е предназначен продукта, в случай на предозиране вижте раздел 4.10.Предозиране

4.9 Доза и начин на приложение

Продуктът е предназначен за:

- Кучета: интравенозно или интрамускулно

- Котки: интрамускулно

Продуктът не е предназначен за многократно инжектиране.

Dexdomitor, буторфанол и/или кетамин могат да се смесват в една и съща спринцовка, тъй като е доказано, че са фармацевтично съвместими.

Дозировка: препоръчват се следните дози:

КУЧЕТА:

Дозирането на дексмедетомидин се базира на площта на тялото.

Интравенозната доза е 375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Интрамускулната доза е 500 микрограма/квадратен метър от площта на тялото.

Когато се прилага в съчетание с буторфанол (0,1 mg/kg) за дълбока седация и аналгезия, интрамускулната доза на дексмедетомидин е 300 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Дозата за премедикация е 125–375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото, приложена 20 минути преди индукция при процедури, изискващи анестезия. Дозата трябва да

бъде съобразена с вида операция, продължителността на процедурата и темперамента на пашиента.

Съвместното използване на дексмедетомидин и буторфанол има седативно и обезболяващо действие, което започва не по-късно от 15 минути. Максималното седативно и обезболяващо действие се достига до 30 минути след прилагане. Седацията трае поне 120 минути след прилагане, а аналгезията трае поне 90 минути. Спонтанното съвземане идва в рамките на 3 часа.

Премедикацията с дексмедетомидин значително намалява дозата на продукта, необходима за индукция и намалява необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия. При едно клинично изследване, необходимостта от пропофол и тиопентал бе намаляла съответно с 30% и 60%. Всички анестетици, използвани за въвеждане или поддържане на анестезията, трябва да се прилагат до постигане на резултат. При едно клинично изследване, дексмедетомидинът предизвика постоперативна аналгезия в продължение на 0,5-4 часа. Тази продължителност, обаче, зависи от редица променливи величини и трябва да се прилага допълнителна аналгезия съобразно клиничната преценка.

На таблиците по-долу са представени съответните дози въз основа на телесната маса. Препоръчва се използването на подходящо градуирана спринцовка, за да се осигури точно дозиране при прилагането на малки обеми.

Кучета тегло	Дексмедетомидин 125 µg/m²		Дексмедетомидин 375 µg/m²		Дексмедетомидин 500 µg/m²	
(kg)	(µg/kg)	(ml)	(µg/kg)	(ml)	(µg/kg)	(ml)
2-3	9,4	0,04	28,1	0,12	40	0,15
3-4	8,3	0,05	25	0,17	35	0,2
4-5	7,7	0,07	23	0,2	30	0,3
5-10	6,5	0,1	19,6	0,29	25	0,4
10-13	5,6	0,13	16,8	0,38	23	0,5
13-15	5,2	0,15	15,7	0,44	21	0,6
15-20	4,9	0,17	14,6	0,51	20	0,7
20-25	4,5	0,2	13,4	0,6	18	0,8
25-30	4,2	0,23	12,6	0,69	17	0,9
30-33	4	0,25	12	0,75	16	1,0
33-37	3,9	0,27	11,6	0,81	15	1,1
37-45	3,7	0,3	11	0,9	14,5	1,2
45-50	3,5	0,33	10,5	0,99	14	1,3
50-55	3,4	0,35	10,1	1,06	13,5	1,4
55-60	3,3	0,38	9,8	1,13	13	1,5
60-65	3,2	0,4	9,5	1,19	12,8	1,6
65-70	3,1	0,42	9,3	1,26	12,5	1,7
70-80	3	0,45	9	1,35	12,3	1,8
>80	2,9	0,47	8,7	1,42	12	1,9

За дълбока седация и аналгезия с буторфанол				
Кучета тегло	Дексмедетомидин 300 µg/м² интрамускулно			
(kg)	(µg/kg)	(ml)		
2-3	24	0,12		
3-4	23	0,16		
4-5	22,2	0,2		
5-10	16,7	0,25		
10-13	13	0,3		
13-15	12,5	0,35		
15-20	11,4	0,4		
20-25	11,1	0,5		
25-30	10	0,55		
30-33	9,5	0,6		
33-37	9,3	0,65		
37-45	8,5	0,7		
45-50	8,4	0,8		
50-55	8,1	0,85		
55-60	7,8	0,9		
60-65	7,6	0,95		
65-70	7,4	1		
70-80	7,3	1,1		
>80	7	1,2		

котки:

Дозата за котки е 40 микрограма дексмедетомидинов хидрохлорид/kg телесна маса, което се равнява на обемна доза 0,08 ml Dexdomitor/kg телесна маса, когато се използва за неинвазивни, леко до средно болезнени процедури, изискващи усмиряване, седация и аналгезия. За премедикация при котките се използва същата доза дексмедетомидин.

Когато дексмедетомидин се използва за премедикация при котки, се използва същата доза. Премедикация с дексмедетомидин значително ще намали дозата на необходимите индукционни агенти и ще намали необходимите летливи упойки за поддържане на анестезия. При клинично проучване е установено, че необходимостта за пропофол е била намалена с 50%. Трябва да бъдат приложени всички анестетици, използвани за индукция или поддържане на анестезия. Анестезия може да се индуцира 10 минути след премедикация чрез интрамускулно прилагане на целева доза от 5 mg кетамин/kg телесна маса или интравенозно приложение на пропофол. Дозировката за котки е представена на таблицата по-долу.

Тегло на котките	Дексмедетомидин 40 µ	Дексмедетомидин 40 µg/kg интрамускулно		
(kg)	(μg/kg)	(ml)		
1-2	40	0,1		
2-3	40	0,2		
3-4	40	0,3		
4-6	40	0,4		
6-7	40	0,5		
7-8	40	0,6		
8-10	40	0,7		

Очакваният седативен и обезболяващ ефект настъпва до 15 минути след прилагане и се поддържа до 60 минути след прилагане. Седацията може да се прекъсне с атипамезол. Атипамезолът не трябва да се прилага до 30 минути след приложението на кетамин.

4.10 Предозиране (симптоми, спешни мерки, антидоти), ако е необходимо

Кучета: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящата доза атипамезол е 10 пъти първоначалната доза дексмедетомидин (микрограма/kg телесна маса, или микрограма/квадратен метър от площта на тялото). Обемната доза атипамезол при концентрация 5 mg/ml се равнява на обемната доза Dexdomitor, дадена на кучето, независимо от начина на прилагане на Dexdomitor.

Котки: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящият антагонист е атипамезол, който се прилага с интрамускулна инжекция при следната доза: 5 пъти първоначалната доза дексмедетомидин в микрограма/kg телесна маса.

След едновременно подлагане на тройно (3x) предозиране с дексмедетомидин и 15 mg кетамин/kg, може да се приложи атипамезол при препоръчителната доза за противодействие на дексмедетомидин. При висока концентрация на дексмедетомидин в серума, седацията не се увеличава, въпреки че нивото на аналгезия нараства с увеличаване на дозата. Обемът на дозата от атипамезол при концентрация от 5 mg/ml се равнява на половината от обема на Dexdomitor, приложен на котка.

4.11 Карентен срок /карентни срокове

Не е приложимо.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ОСОБЕНОСТИ

Фармакотерапевтична група: други хипнотици и седативи Ветеринарномедицински Анатомо-Терапевтичен Код: QN05CM18.

5.1 Фармакодинамични свойства

Dexdomitor съдържа активната субстанция дексмедетомидин, която предизвиква седация и аналгезия при кучетата и котките. Продължителността и дълбочината на седация и аналгезия зависят от дозата. При максимален ефект, животното е отпуснато, легнало и не реагира на външни дразнители.

Дексмедетомидин е силен и селективен α_2 -адреноцепторен агонист, който инхибира отделянето на норадреналин от норадренергичните неврони. Предотвратява се симпатиковата невротрансмисия и съзнанието се замъглява. След прилагането на дексмедетомидин може да се забележи забавяне на пулса и временен AV-блок. Кръвното налягане спада до нормалните стойности или под нормалните след първоначалното покачване. Понякога може да се забави дишането. Дексмедетомидинът индуцира и редица други последици, предизвикани от α_2 -адреноцептора, сред които са настръхване на козината, потискане на двигателните функции и секреторните функции на стомашно-чревния тракт, диуреза и хипергликемия.

Може да се наблюдава леко спадане на температурата.

5.2 Фармакокинетични особености

Като липофилно съединение, дексмедетомидинът добре се абсорбира след интрамускулно прилагане. Дексмедетомидинът се разпространява бързо в организма и лесно преодолява кръвно-мозъчната бариера. При изследвания върху плъхове, максималната концентрация в централната нервна система е няколко пъти по-висока от съответната концентрация в плазмата. В кръвообращението дексмедетомидинът е до голяма степен свързан с протеините в плазмата (> 90%).

Кучета: След интрамускулна доза от 50 микрограма/kg се достига максимална концентрация в плазмата от около 12 ng/ml след 0,6 часа. Бионаличността на дексмедетомидин е 60%, а видимият обем на разпределение (Vd) е 0,9 l/kg. Времето на полуелиминиране ($t_{1/2}$) е 40-50 минути.

Сред по-значителните биотрансформации при кучетата са хидроксилиране, свързване с глюкоронова киселина и N-метилация в черния дроб. Липсва фармакологична активност при всички познати метаболити. Метаболитите се отделят основно в урината и в по-малка степен във фекалиите. Дексмедетомидинът има висока степен на прочистване и елиминирането му зависи от потока на кръвта през черния дроб. Поради това, при предозиране се очаква продължителен период на полуелиминиране или, когато дексмедетомидин се прилага заедно с други субстанции, които влияят на циркулацията през черния дроб.

Котки: Максималната концентрация в плазмата се достига около 0,24 часа след интрамускулно прилагане. След интрамускулна доза от 40 микрограма/kg телесна маса, C_{max} е 17 нанограма/ml. Видимият обем на разпределение (Vd) е 2,2 l/kg, а времето на полуелиминиране ($t_{1/2}$) е един час.

Биотрансформациите при котките настъпват чрез хидроксилиране в черния дроб. Метаболитите се отделят основно в урината (51% от дозата) и в по-малка степен във фекалиите. Както при кучетата, дексмедетомидинът има висока степен на прочистване и елиминирането му зависи от потока на кръвта през черния дроб. Поради това при предозиране се очаква продължителен период на полуелиминиране или когато дексмедетомидин се прилага заедно с други субстанции, които влияят на циркулацията, през черния дроб.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ОСОБЕНОСТИ

6.1 Списък на експипиентите

Метил парахидроксибензоат (Е 218) Пропил парахидроксибензоат (Е 216)

6.2 Основни несъвместимости

Не са известни.

Dexdomitor е съвместим с буторфанол и кетамин в една и съща спринцовка най-малко в продължение на поне два часа.

6.3 Срок на годност

Срок на годност на крайния ветеринарномедицински продукт: 3 години

Срок на годност след първо отваряне на първичната опаковка: 3 месеца при 25°С.

6.4. Специални условия за съхранение на продукта

Да не се замразява.

6.5 Вид и състав на първичната опаковка

Картонена кутия с 1 стъклен флакон (тип I) от 10 ml с хлоробутилова или бромобутилова гумена тапа и алуминиева капачка.

Количество в една опаковка: 10 ml и 10 x 10 ml

6.6 Специални предпазни мерки при унищожаване на неизползвания продукт или остатъци от него

Всеки неизползван ветеринарномедицински продукт или остатьци от него трябва да бъдат унищожени в съответствие с изискванията на местното законодателство.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Orion Corporation Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

8. НОМЕР(А) НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

EU/2/02/033/001-002

9. ДАТА НА ПЪРВОТО ИЗДАВАНЕ / ПОДНОВЯВАНЕ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Дата на първото издаване на лиценз за употреба: 30.08.2002 Дата на последното подновяване на лиценз за употреба: 02.08.2007

10 ДАТА НА ПОСЛЕДНАТА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА

Подробна информация за този продукт може да намерите на интернет страницата на Европейската Агенция по Лекарствата http://www.ema.europa.eu/.

ЗАБРАНА ЗА ПРОДАЖБА, СНАБДЯВАНЕ И/ИЛИ УПОТРЕБА

Не е приложимо.

приложение и

- А. ПРОИЗВОДИТЕЛ, ОТГОВОРЕН ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА ПАРТИДАТА
- Б. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ В ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА НА ВМП, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРЕДЛАГАНЕТО ИЛИ УПОТРЕБАТА МУ
- В. СТАТУС НА МДСОК
- Г. ДРУГИ УСЛОВИЯ И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

А. ПРОИЗВОДИТЕЛ ОТГОВОРЕН ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА ПАРТИДАТА

Име и адрес на производителя, отговорен за освобождаването на партидите за продажба

Orion Corporation Orion Pharma Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

Б. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ В ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА НА ВМП, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРЕДЛАГАНЕТО ИЛИ УПОТРЕБАТА МУ

Да се отпуска само по лекарско предписание.

В. СТАТУС НА МДСОК

Не е приложимо.

Г. ДРУГИ УСЛОВИЯ И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Система за фармакологична бдителност

Притежателят на лиценза за употреба е длъжен да осигури, че система за фармакологична бдителност, както е посочено в част I на заявлението за издаване на лиценз за употреба, е организирана и функционира преди и докато ветеринарномедицинския продукт е на пазара.

ПРИЛОЖЕНИЕ III ЕТИКЕТ И ЛИСТОВКА

А. ЕТИКЕТ

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ИЗПИСВА ВЪРХУ ВЪНШНАТА ОПАКОВКА
КАРТОНЕНА КУТИЯ
1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ
Dexdomitor 0,1 mg/ml инжекционен разтвор
2. СЪДЪРЖАНИЕ НА АКТИВНАТА СУБСТАНЦИЯ
1 ml съдържа 0,1 mg дексмедетомидинов хидрохлорид, което се равнява на 0,08 mg дексмедетомидин
3. ФАРМАЦЕВТИЧНА ФОРМА
Инжекционен разтвор
4. РАЗМЕР НА ОПАКОВКАТА
15 ml
5. ВИДОВЕ ЖИВОТНИ, ЗА КОИТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН ВМП
Кучета и котки
6. ТЕРАПЕВТИЧНИ ПОКАЗАНИЯ
7. МЕТОД И НАЧИН НА ПРИЛОЖЕНИЕ
Кучета: интравенозно или интрамускулно приложение Котки: интрамускулно приложение Преди употреба прочети листовката.
8. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ
9. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ, АКО Е НЕОБХОДИМО
10. СРОК НА ГОДНОСТ
Годен до: Срок на годност след първото отваряне: 3 месеца при 25°C.

СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯ ЗА СЪХРАНЕНИЕ

11.

Да се пази от замръзване.

12. СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА НЕИЗПОЛЗВАН ПРОДУКТ ИЛИ ОСТАТЪЦИ ОТ НЕГО, АКО ИМА ТАКИВА

Унищожете остатъчните материали в съответствие с изискванията на местното законодателство.

13. НАДПИСЪТ "САМО ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА УПОТРЕБА" И УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ОТНОСНО РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО И УПОТРЕБАТА, АКО Е ПРИЛОЖИМО

Само за ветеринарномедицинска употреба. Да се отпуска само по лекарско предписание.

14. НАДПИСЪТ "ДА СЕ СЪХРАНЯВА ДАЛЕЧ ОТ ПОГЛЕДА И НА НЕДОСТЪПНИ ЗА ДЕЦА МЕСТА"

Да се съхранява далеч от погледа и на недостъпни за деца места.

15. ИМЕ И ПОСТОЯНЕН АДРЕС НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Orion Corporation Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

16. НОМЕР(А) НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА НА ВМП

EU/2/02/033/003

17. ПАРТИДЕН НОМЕР

Партида:

МИНИМУМ ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ИЗПИСАНА ВЪРХУ МАЛКИ ОПАКОВКИ ВМП, КОИТО СЪДЪРЖАТ ЕДИНИЧНА ДОЗА МУЛТИ-ПАКЕТ
СТЪКЛЕН ФЛАКОН / МУЛТИ-ПАКЕТ
1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ
Dexdomitor 0,1 mg/ml инжекционен разтвор дексмедетомидинов хидрохлорид
2. КОЛИЧЕСТВО НА АКТИВНАТА СУБСТАНЦИЯ
0,1 mg/ml
3. СЪДЪРЖАНИЕ СПРЯМО МАСА, ОБЕМ ИЛИ БРОЙ НА ЕДИНИЧНИТЕ ДОЗИ
15 ml 10 x 15 ml
4. НАЧИНИ НА ПРИЛОЖЕНИЕ
Кучета: i.m., i.v. Котки: i.m.
5. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ
6. ПАРТИДЕН НОМЕР
Партида:
7. СРОК НА ГОДНОСТ

Годен до:

8. НАДПИСЪТ "САМО ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА УПОТРЕБА"

Само за ветеринарномедицинска употреба.

КАРТОНЕНА КУТИЯ 1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ DEXDOMITOR 0,5 mg/ml инжекционен разтвор дексмедетомидинов хидрохлорид 2. СЪДЪРЖАНИЕ НА АКТИВНАТА СУБСТАНЦИЯ 1 ml съдържа: 0,5 mg дексмедетомидинов хидрохлорид, което се равнява на 0,42 mg дексмедетомидин **3.** ФАРМАЦЕВТИЧНА ФОРМА Инжекционен разтвор 4. РАЗМЕР НА ОПАКОВКАТА 10 ml 5. ВИДОВЕ ЖИВОТНИ, ЗА КОИТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН ВМП Кучета и котки 6. ТЕРАПЕВТИЧНИ ПОКАЗАНИЯ 7. МЕТОД И НАЧИН НА ПРИЛОЖЕНИЕ Кучета: интравенозно или интрамускулно приложение Котки: интрамускулно приложение Преди употреба прочети листовката. 8. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ 9. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ, АКО Е НЕОБХОДИМО 10. СРОК НА ГОДНОСТ Годен до:

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ИЗПИСВА ВЪРХУ ВЪНШНАТА ОПАКОВКА

Срок на годност след първото отваряне: 3 месеца при 25°C.

11. СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯ ЗА СЪХРАНЕНИЕ

Да не се замразява.

12. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА НЕИЗПОЛЗВАН ПРОДУКТ ИЛИ ОСТАТЪЦИ ОТ НЕГО, АКО ИМА ТАКИВА

Унищожете остатъчните материали в съответствие с изискванията на местното законодателство.

13. НАДПИСЪТ "САМО ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА УПОТРЕБА" И УСЛОВИЯА ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ОТНОСНО РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО И УПОТРЕБАТА, АКО Е ПРИЛОЖИМО

Само за ветеринарномедицинска употреба. Да се отпуска само по лекарско предписание.

14. НАДПИСЪТ "ДА СЕ СЪХРАНЯВА ДАЛЕЧ ОТ ПОГЛЕДА И НА НЕДОСТЪПНИ ЗА ДЕЦА МЕСТА"

Да се съхранява далеч от погледа и на недостъпни за деца места.

15. ИМЕ И ПОСТОЯНЕН АДРЕС НА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА

Orion Corporation Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

16. НОМЕР(А) НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА НА ВМП

EU/2/02/033/001

17. ПАРТИДЕН НОМЕР

Партида:

МИНИМУМ ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ИЗПИСАНА ВЪРХУ МАЛКИ ОПАКОВКИ ВМП, КОИТО СЪДЪРЖАТ ЕДИНИЧНА ДОЗА МУЛТИ-ПАКЕТ
СТЪКЛЕН ФЛАКОН / МУЛТИ-ПАКЕТ
1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ
DEXDOMITOR 0,5 mg/ml инжекционен разтвор дексмедетомидинов хидрохлорид
2. КОЛИЧЕСТВО НА АКТИВНАТА СУБСТАНЦИЯ
0,5 mg/ml
3. СЪДЪРЖАНИЕ СПРЯМО МАСА, ОБЕМ ИЛИ БРОЙ НА ЕДИНИЧНИТЕ ДОЗИ
10 ml 10 x 10 ml
4. НАЧИНИ НА ПРИЛОЖЕНИЕ
Кучета: i.m., i.v. Котки: i.m.
5. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ
6. ПАРТИДЕН НОМЕР
Партида:
7. СРОК НА ГОДНОСТ
Годен до:

8. НАДПИСЪТ "САМО ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА УПОТРЕБА"

Само за ветеринарномедицинска употреба.

Б. ЛИСТОВКА

ЛИСТОВКА:

Dexdomitor 0,1 mg/ml инжекционен разтвор

1. ИМЕ И ПОСТОЯНЕН АДРЕС НА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА И НА ПРОИЗВОДИТЕЛЯ, АКО ТЕ СА РАЗЛИЧНИ

Orion Corporation Orion Pharma Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

2. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ

Dexdomitor 0,1 mg/ml инжекционен разтвор дексмедетомидинов хидрохлорид

3. СЪДЪРЖАНИЕ НА АКТИВНАТА СУБСТАНЦИЯ И ЕКСЦИПИЕНТИТЕ

Активна субстанция: Един ml съдържа 0,1 mg дексмедетомидинов хидрохлорид,

равняващ се на 0,08 mg дексмедетомидин.

Ексципиенти: Метил парахидроксибензоат (E 218) 2,0 mg/ml

Пропил парахидроксибензоат (E 216) 0,2 mg/ml

4. ТЕРАПЕВТИЧНИ ПОКАЗАНИЯ

Неинвазивни, леко до средно болезнени процедури и изследвания, които изискват усмиряване, седация и аналгезия при кучета и котки.

Дълбока седация и аналгезия при кучетата в съчетание с буторфанол за медицински и малки хирургически процедури.

Премедикация на кучета и на котки преди въвеждане и поддържане на обща анестезия.

5. ПРОТИВОПОКАЗАНИЯ

Да не се използва при животни със сърдечносъдови смущения.

Да не се използва при животни с тежко системно заболяване или при умиращи животни. Да не се използва при свръхчувствителност към активната субстанция или към някой от експипиентите.

6. НЕБЛАГОПРИЯТНИ РЕАКЦИИ

Поради действието си като α_2 -адренергетик, дексмедетомидинът предизвиква спадане на пулса и телесната температура.

При някои кучета и котки може да се забави честотата на дишането. В редки случаи е наблюдаван белодробен оток. Кръвното налягане първоначално се увеличава, след което се възстановява или пада под нормата. Поради свиване на периферните кръвоносни съдове и десатуриране на вените при наличието на нормална артериална оксигенация, лигавиците може да изглеждат бледи и/или със синкав оттенък.

Може да се наблюдава повръщане 5–10 минути след инжектиране. Някои кучета и котки може да повръщат и по време на съвземането си.

По време на седация може да настъпи мускулен тремор.

По време на седация може да се получи помътняване на роговицата (вижте и раздел 4.5) При последователно прилагане на дексмедетомидин и кетамин с интервал от 10 минути, в някои случаи при котките може да настъпи AV-блок или екстрасистолия. Очаквани респираторни явления са брадипнея, дишане с прекъсване, хиповентилация и апнея. При клинични експерименти има чести случаи на хипоксемия, особено през първите 15 минути на анестезия с дексмедетомидин и кетамин. След такава употреба са описани случаи на повръщане, хипотермия и нервност.

При съвместно прилагане на дексмедетомидин и буторфанол при кучета, може да настъпи брадипнея, тахипнея, неравномерно дишане (20-30 сек. апнея, последвана от няколко бързи вдишвания), хипоксемия, потрепване на мускулите, тремор или движение на крайниците, възбуда, хиперсаливация, гадене, повръщане, уриниране, кожна еритема, внезапно събуждане или продължителна седация. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии. Тук може да се причислят тежката синусова брадикардия, АV-блок от I и II степен, синусовото задържане или паузи, а също и преждевременните предсърдни, камерни и надкамерни комплекси.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при кучетата, може да настъпи брадипнея, тахипнея и повръщане. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии, които включват тежка синусова брадикардия, AV-блок от I и II степен и синусово задържане. В редки случаи може да се наблюдават преждевременни надкамерни и камерни комплекси, синусова пауза и AV-блок от III степен.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при котки, може да се наблюдава повръщане, гадене, бледи лигавици и ниска телесна температура. Интрамускулна доза от 40 микрограма/kg (последвана от кетамин или пропофол) често води до синусова брадикардия и синусова аритмия, понякога води до 1-ва степен на атриовентрикуларна блокада и рядко води до преждевременна супервентрикуларна деполяризация, предсърдна бигеминия, синусови паузи, 2-ра степен на атриовентрикуларна блокада или забавен сърдечен ритъм.

Честотата на неблагоприятните реакции се определя чрез следната класификация:

- много чести (повече от 1 на 10 третирани животни, проявяващи неблагоприятна(и) реакция(и))
- чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 100 третирани животни)
- не чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 1,000 третирани животни)
- редки (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 10,000 третирани животни)
- много редки (по-малко от 1 животно на 10,000 третирани животни, включително изолирани съобщения).

Ако забележите някакви неблагоприятни реакции, включително и такива, които не са описани в тази листовка или мислите, че ветеринарномедицинският продукт не работи, моля незабавно да уведомите Вашия ветеринарен лекар.

7. ВИДОВЕ ЖИВОТНИ, ЗА КОИТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН ВМП

Кучета и котки

8. ДОЗИРОВКА ЗА ВСЕКИ ВИД ЖИВОТНО, МЕТОД И НАЧИН НА ПРИЛАГАНЕ

Продуктът е предназначен за:

- Кучета: интравенозно или интрамускулно приложение
- Котки: интрамускулно приложение

Продуктът не е предназначен за многократно инжектиране.

Dexdomitor, буторфанол и/или кетамин могат да се смесват в една и съща спринцовка, тъй като е доказано, че са фармацевтично съвместими.

Препоръчват се следните дози:

КУЧЕТА:

Дозирането на дексмедетомидин се базира на площта на тялото.

Интравенозната доза е 375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Интрамускулната доза е 500 микрограма/квадратен метър от площта на тялото.

Когато се прилага в съчетание с буторфанол (0,1 mg/kg) за дълбока седация и аналгезия, интрамускулната доза на дексмедетомидин е 300 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Дозата за премедикация е 125– 375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото, приложена 20 минути преди индукция при процедури, изискващи анестезия. Дозата трябва да бъде съобразена с вида операция, продължителността на процедурата и темперамента на папиента.

Съвместното използване на дексмедетомидин и буторфанол има седативно и обезболяващо действие, което започва не по-късно от 15 минути след прилагане. Максималното седативно и обезболяващо действие се достига до 30 минути след прилагане. Седацията трае поне 120 минути след прилагане, а аналгезията трае поне 90 минути. Спонтанното съвземане идва в рамките на 3 часа.

Премедикацията с дексмедетомидин значително намалява дозата на продукта, необходим за индукция и намалява необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия. При едно клинично изследване, необходимостта от пропофол и тиопентал бе намаляла съответно с 30% и 60%. Всички анестетици, използвани за въвеждане или поддържане на анестезията, трябва да се прилагат до постигане на резултат. При едно клинично изследване, дексмедетомидинът предизвика постоперативна аналгезия в продължение на 0,5-4 часа. Тази продължителност, обаче, зависи от редица променливи величини и трябва да се прилага допълнителна аналгезия съобразно клиничната преценка.

На таблиците по-долу са представени съответните дози въз основа на телесната маса. Препоръчва се използването на подходящо градуирана спринцовка, за да се осигури точно дозиране при прилагането на малки обеми.

Кучета тегло	Дексмедетомидин 125 микрограма/m²		Дексмедетомидин 375 микрограма/m²		Дексмедетомидин 500 микрограма/m²	
(kg)	(µg/kg)	(ml)	(µg/kg)	(ml)	$(\mu g/kg)$	(ml)
2-3	9,4	0,2	28,1	0,6	40	0,75
3,1-4	8,3	0,25	25	0,85	35	1
4,1-5	7,7	0,35	23	1	30	1,5
5,1-10	6,5	0,5	19,6	1,45	25	2
10,1-13	5,6	0,65	16,8	1,9		
13,1-15	5,2	0,75				
15,1-20	4,9	0,85				

За дълбока седация и аналгезия с буторфанол				
Кучета тегло		едетомидин а/м ² интрамускулно		
(kg)	(μg/kg)	(ml)		
(kg) 2-3	24	0,6		
3,1-4	23	0,8		
4,1-5	22,2	1		
5,1-10	16,7	1,25		
10,1-13	13	1,5		
13,1-15	12,5	1,75		

При по-висока телесна маса използвайте Dexdomitor 0,5 mg/ml със съответните дозови таблици.

котки:

Дозата за котки е 40 микрограма дексмедетомидинов хидрохлорид/kg телесна маса, което се равнява на обемна доза 0,4 ml Dexdomitor/kg телесна маса, когато се използва за неинвазивни, леко до средно болезнени процедури, изискващи усмиряване, седация и аналгезия. За премедикация при котките се използва същата доза дексмедетомидин.

Когато дексмедетомидин се използва за премедикация при котки, се използва същата доза. Премедикация с дексмедетомидин значително ще намали дозата на необходимите индукционни агенти и ще намали необходимите летливи упойки за поддържане на анестезия. При клинично проучване е установено, че необходимостта за пропофол е била намалена с 50%. Трябва да бъдат приложени всички анестетици, използвани за индукция или поддържане на анестезия. Анестезия може да се индуцира 10 минути след премедикация чрез интрамускулно прилагане на целева доза от 5 mg кетамин/kg телесна маса или интравенозно приложение на пропофол. Дозировката за котки е представена на таблицата по-долу.

Тегло на котката	Дексмедетомидин 40 микр	ограма/kg интрамускулно
(kg)	(μg/kg)	(ml)
1-2	40	0,5
2,1-3	40	1

При по-висока телесна маса използвайте Dexdomitor 0,5 mg/ml със съответните дозови таблици.

Очакваният седативен и обезболяващ ефект настъпва до 15 минути след прилагане и се поддържа до 60 минути след прилагане. Седацията може да се прекъсне с атипамезол. Атипамезолът не трябва да се прилага до 30 минути след приложението на кетамин.

9. СЪВЕТ ЗА ПРАВИЛНО ПРИЛОЖЕНИЕ

Препоръчва се животните да се държат гладни 12 часа преди прилагане. Може да им се дава вода на воля.

След лечение, на животните не трябва да се дава вода или храна, преди да са в състояние да поглъщат.

10. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ

Не е приложимо.

11. СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯЗА ЗА СЪХРАНЕНИЕ НА ПРОДУКТА

Да се пази от замръзване.

След изтегляне на първата доза, продуктът може да се съхранява 3 месеца при 25°C.

Да се съхранява далеч от погледа и на недостъпни за деца места.

Да не се използва този ветеринарномедицински продукт след изтичане на срока на годност, посочен върху картона и етикета след Годен до:.

12. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ

Третираните животни трябва да са на топло при постоянна температура, както по време на процедурата, така и при съвземането си.

Нервните, агресивни или превъзбудени животни трябва да имат възможност да се успокоят преди започване на лечението.

Безопасността на дексмедетомидин не е доказана по време на бременност и лактация при видовете животни, за които е предназначен. Затова не се препоръчва прилагането на продукта по време на бременност и лактация.

He е установена безвредността на дексмедетомидина при мъжки екземпляри за разплод. Да се използва внимателно при по-стари животни.

Приложението на дексмедетомидин при кученца на възраст под 16 седмици и котенца на възраст под 12 седмици не е проучено.

При котките може да се получи помътняване на роговицата по време на седация. Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикант за очи.

Използването на други депресанти на централната нервна система се очаква да засили действието на дексмедетомидина и поради това трябва да се избере подходяща доза. Използването на дексмедетомидин като средство за премедикация при кучетата значително намалява количеството на продукта, необходим за въвеждане в анестезия. Трябва да се отдаде внимание на ефекта при прилагането на интравенозни продукти за индукция. Намалява и необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия.

Антихолинергиците трябва да се прилагат внимателно в комбинация с дексмедетомидин.

Котки: След прилагането интрамускулно на 40 микрограма дексмедетомидин/kg телесна маса заедно с 5 mg кетамин/kg телесна маса на котки, максималната концентрация на дексмедетомидин нарастна двукратно, но не повлия на T_{max} . Средното време на полуелиминиране на дексмедетомидина се увеличи на 1,6 часа, а общото действие (AUC) нарастна с 50%.

Доза от 10 mg кетамин/kg, приложена заедно с 40 микрограма дексмедетомидин / kg може да предизвика тахикардия.

Прилагането на атипамезол след дексмедетомидин има бърз обратен ефект и по такъв начин съкращава периода на съвземане. Кучетата се събуждат и изправят обикновено в рамките на 15 минути.

За информация относно неблагоприятните реакции, вижте раздел "Неблагоприятни реакции".

Трябва да се извършва често и редовно наблюдение на дихателните и сърдечните функции. Пулсоксиметрията може да е полезна, но не е от значение за адекватното наблюдение.

Трябва да има на разположение средство за ръчна вентилация в случай на респираторна депресия или прекъсване на дишането при последователно използване на дексмедетомидин и кетамин за предизвикване на анестезия при котките. Освен това се препоръчва да има на разположение кислород, ако се установи или подозира наличието на хипоксемия.

Болните и омаломощени кучета и котки трябва да се премедикират само с дексмедетомидин преди въвеждане и поддържане на обща анестезия въз основа на анализа риск-полза.

В случай на предозиране трябва да се спазват следните препоръки:

КУЧЕТА: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящата доза атипамезол е 10 пъти първоначалната доза дексмедетомидин (микрограма/kg телесна маса, или микрограма/квадратен метър от площа на тялото). Обемната доза атипамезол при концентрация 5 mg/ml се равнява на една пета (1/5) от обемната доза Dexdomitor 0,1 mg/ml, дадена на кучето, независимо от начина на прилагане на Dexdomitor.

КОТКИ: В случай на предозиране, или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящият антагонист е атипамезол, който се прилага с интрамускулна инжекция при следната доза: 5 пъти първоначалната доза дексмедетомидин в микрограма/kg телесна маса.

След едновременно подлагане на тройно (3x) предозиране с дексмедетомидин и 15 mg кетамин/kg, може да се приложи атипамезол при препоръчителната доза за противодействие на дексмедетомидин. При висока концентрация на дексмедетомидин в серума, седацията не се увеличава, въпреки че нивото на аналгезия нараства с увеличаване на дозата. Обемът на дозата атипамезол при концентрация от 5 mg/ml се равнява на една десета (1/10) от обема на Dexdomitor 0,1 mg/ml, приложен на котка.

При случайно поглъщане или самоинжектиране, незабавно да се потърси медицински съвет, като на лекаря се предостави листовката за употреба или етикета на продукта, но НЕ ШОФИРАЙТЕ, тъй като може да настъпят седация и промени в кръвното налягане.

Избягвайте контакт с кожата, очите или лигавиците. Препоръчва се използването на непромокаеми ръкавици. В случай на контакт с кожата или лигавиците, веднага след експозицията измийте засегнатата кожа обилно с вода и отстранете замърсените дрехи, които са в директен контакт с кожата. При контакт с очите измийте обилно с чиста вода. Ако се появят симптоми, потърсете медицинска помощ.

Ако бременни жени работят с продукта, трябва особено да внимават, за да избегнат неволно самоинжектиране, тъй като след случайно системно излагане може да се появят маточни контракции и понижаване на кръвното налягане на плода.

Съвети към лекарите: Dexdomitor е α_2 -адренорецепторен агонист и симптомите след абсорбция може да включват клинични ефекти, включително дозозависима седация, респираторна депресия, брадикардия, хипотензия, сухота в устата и хипергликемия. Докладвани са и вентрикуларни аритмии. Респираторните и хемодинамичните симптоми трябва да се третират симптоматично. Специфичният α_2 -адренорецепторен антагонист, атипамезол, който е одобрен за употреба при животни, е използван само експериментално при хора за противодействие на индуцираните от дексмедетомидин последствия.

Хора с установена свръхчувствителност към активната субстанция или някой от ексципиентите трябва да избягват контакт с ветеринарномедицинския продукт. Продуктът трябва да се прилага с повишено внимание.

13. СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА НЕИЗПОЛЗВАН ПРОДУКТ ИЛИ ОСТАТЪЦИ ОТ НЕГО, АКО ИМА ТАКИВА

ВМП не трябва да бъдат изхвърляни чрез битови отпадъци или отпадни води.

14. ДАТАТА НА ПОСЛЕДНАТА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА

Подробна информация за този ветеринарномедицински продукт може да намерите на интернет страницата на Европейската Агенция по Лекарствата http://www.ema.europa.eu/.

15. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Количество в една опаковка: 15 ml, 10 x 15 ml

Не всички размери на опаковката могат да бъдат предлагани на пазара.

За всяка информация относно този ветеринарномедицински продукт, моля свържете се с териториалния представител на притежателя на лиценза за употреба.

België/Belgique/Belgien

Vetoquinol N.V. Tel: +32 3 877 44 34

Република България

Orion Corporation Тел: +358 10 4261

Česká republika

Orion Pharma s.r.o. Tel: +420 227 027 263

Danmark

Orion Pharma Animal Health

Tlf: 86 14 00 00

Deutschland

Vetoquinol GmbH Tel: +49 89 999 79 74

Eesti

UAB Orion Pharma

Tel: +370 5 276 9499

Ελλάδα

ΕΛΑΝΚΟ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε

Τηλ.: (+30) 2130065000

España

Ecuphar Veterinaria S.L.U.

Tel: +34 93 595 5000

France

Vetoquinol SA

Lietuva

UAB Orion Pharma Tel: +370 5 276 9499

Luxembourg/Luxemburg

Vetoquinol SA

Tel: +33 3 84 62 55 55

Magyarország

Orion Pharma Kft.

Tel.: +36 1 886 3015

Malta

Orion Corporation

Tel: + 358 10 4261

Nederland

Vetoquinol BV

Tel: +31 10 498 00 79

Norge

Orion Pharma AS Animal Health

Tlf: 4000 4190

Österreich

Richter Pharma AG

Tel: 07242-490-0

Polska

Orion Pharma Poland Sp. z o.o.

Tel.: +48 22 8333177

Portugal

BELPHAR, Lda

Tél: +33 3 84 62 55 55

Hrvatska

IRIS d.o.o.

Tel: +386 1 200 66 50

Ireland

Vetoquinol UK Limited Tel: +44 1280 814500

Ísland

Icepharma hf Sîmi: 540 8080

Italia

Vetoquinol Italia

Tel: +39 05 43 46 24 11

Κύπρος

Lifepharma (Z.A.M.) Ltd Tηλ: +357 22 056 300

Latvija

UAB Orion Pharma Tel: +370 5 276 9499 Tel: +351 308 808 321

România

Orion Pharma Romania srl Tel: +40 31845 1646

Slovenija

IRIS d.o.o.

Tel: +386 1 200 66 50

Slovenská republika

Orion Pharma s.r.o. Tel: +420 227 027 263

Suomi/Finland

ORION PHARMA Eläinlääkkeet

Puh/Tel: 010 4261

Sverige

Orion Pharma AB, Animal Health

Tel: +46 8 623 64 40

United Kingdom (Northern Ireland)

Vetoquinol UK Limited Tel: +44 1280 814500

ЛИСТОВКА:

DEXDOMITOR 0,5 mg/ml инжекционен разтвор

1. ИМЕ И ПОСТОЯНЕН АДРЕС НА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА ЛИЦЕНЗА ЗА УПОТРЕБА И НА ПРОИЗВОДИТЕЛЯ, АКО ТЕ СА РАЗЛИЧНИ

Orion Corporation, Orion Pharma Orionintie 1 FI-02200 Espoo Финландия

2. НАИМЕНОВАНИЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИЯ ПРОДУКТ

DEXDOMITOR 0,5 mg/ml инжекционен разтвор дексмедетомидинов хидрохлорид

3. СЪДЪРЖАНИЕ НА АКТИВНАТАСУБСТАНЦИЯ И ЕКСЦИПИЕНТИТЕ

Активна субстанция: Един ml съдържа 0,5 mg дексмедетомидинов

хидрохлорид, равняващ се на 0,42 mg дексмедетомидин.

Ексципиенти: Метил парахидроксибензоат (E 218) 1,6 mg/ml

Пропил парахидроксибензоат (E 216) 0,2 mg/ml

4. ТЕРАПЕВТИЧНИ ПОКАЗАНИЯ

Неинвазивни, леко до средно болезнени процедури и изследвания, които изискват усмиряване, седация и аналгезия при кучета и котки.

Дълбока седация и аналгезия при кучетата в съчетание с буторфанол за медицински и малки хирургически процедури.

Премедикация на кучета и на котки преди въвеждане и поддържане на обща анестезия.

5. ПРОТИВОПОКАЗАНИЯ

Да не се използва при животни със сърдечносъдови смущения.

Да не се използва при животни с тежко системно заболяване или при умиращи животни. Да не се използва при свръхчувствителност към активната субстанция или към някой от експипиентите.

6. НЕБЛАГОПРИЯТНИ РЕАКЦИИ

Поради действието си като α_2 -адренергетик, дексмедетомидинът предизвиква спадане на пулса и телесната температура.

При някои кучета и котки може да се забави честотата на дишането. В редки случаи е наблюдаван белодробен оток. Кръвното налягане първоначално се увеличава, след което се възстановява или пада под нормата. Поради свиване на периферните кръвоносни съдове и десатуриране на вените при наличието на нормална артериална оксигенация, лигавиците може да изглеждат бледи и/или със синкав оттенък.

Може да се наблюдава повръщане 5–10 минути след инжектиране. Някои кучета и котки може да повръщат и по време на съвземането си. По време на седация може да настъпи мускулен тремор.

По време на седация може да се получи помътняване на роговицата (вижте и раздел 4.5) При последователно прилагане на дексмедетомидин и кетамин с интервал от 10 минути, в някои случаи при котките може да настъпи AV-блок или екстрасистолия. Очаквани респираторни явления са брадипнея, дишане с прекъсване, хиповентилация и апнея. При клинични експерименти има чести случаи на хипоксемия, особено през първите 15 минути на анестезия с дексмедетомидин и кетамин. След такава употреба са описани случаи на повръщане, хипотермия и нервност.

При съвместно прилагане на дексмедетомидин и буторфанол при кучета, може да настъпи брадипнея, тахипнея, неравномерно дишане (20-30 сек. апнея, последвана от няколко бързи вдишвания), хипоксемия, потрепване на мускулите, тремор или движение на крайниците, възбуда, хиперсаливация, гадене, повръщане, уриниране, кожна еритема, внезапно събуждане или продължителна седация. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии. Тук може да се причислят тежката синусова брадикардия, АV-блок от I и II степен, синусовото задържане или паузи, а също и преждевременните предсърдни, камерни и надкамерни комплекси.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при кучетата, може да настъпи брадипнея, тахипнея и повръщане. Описани са случаи на бради- и тахиаритмии, които включват тежка синусова брадикардия, AV-блок от I и II степен и синусово задържане. В редки случаи може да се наблюдават преждевременни надкамерни и камерни комплекси, синусова пауза и AV-блок от III степен.

При прилагане на дексмедетомидин като премедикант при котки, може да се наблюдава повръщане, гадене, бледи лигавици и ниска телесна температура. Интрамускулна доза от 40 µg/kg (последвана от кетамин или пропофол) често води до синусова брадикардия и синусова аритмия, понякога води до 1-ва степен на атриовентрикуларна блокада и рядко води до преждевременна супервентрикуларна деполяризация, предсърдна бигеминия, синусови паузи, 2-ра степен на атриовентрикуларна блокада или забавен сърдечен ритъм.

Честотата на неблагоприятните реакции се определя чрез следната класификация:

- много чести (повече от 1 на 10 третирани животни, проявяващи неблагоприятна(и) реакция(и))
- чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 100 третирани животни)
- не чести (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 1,000 третирани животни)
- редки (повече от 1, но по-малко от 10 животни на 10,000 третирани животни)
- много редки (по-малко от 1 животно на 10,000 третирани животни, включително изолирани съобщения).

Ако забележите някакви неблагоприятни реакции, включително и такива, които не са описани в тази листовка или мислите, че ветеринарномедицинският продукт не работи, моля дауведомите Вашия ветеринарен лекар.

7. ВИДОВЕ ЖИВОТНИ, ЗА КОИТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН ВМП

Кучета и котки

8. ДОЗИРОВКА ЗА ВСЕКИ ВИД ЖИВОТНО, МЕТОД И НАЧИН НА ПРИЛАГАНЕ

Продуктът е предназначен за:

- Кучета: интравенозно или интрамускулно приложение

- Котки: интрамускулно приложение

Продуктът не е предназначен за многократно инжектиране.

Dexdomitor, буторфанол и/или кетамин могат да се смесват в една и съща спринцовка, тъй като е доказано, че са фармацевтично съвместими.

Препоръчват се следните дози:

КУЧЕТА:

Дозирането на дексмедетомидин се базира на площта на тялото.

Интравенозната доза е 375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Интрамускулната доза е 500 микрограма/квадратен метър от площта на тялото.

Когато се прилага в съчетание с буторфанол (0,1 mg/kg) за дълбока седация и аналгезия, интрамускулната доза на дексмедетомидин е 300 микрограма/квадратен метър от площта на тялото. Дозата за премедикация е 125–375 микрограма/квадратен метър от площта на тялото, приложена 20 минути преди индукция при процедури, изискващи анестезия. Дозата трябва да бъде съобразена с вида операция, продължителността на процедурата и темперамента на папиента.

Съвместното използване на дексмедетомидин и буторфанол има седативно и обезболяващо действие, което започва не по-късно от 15 минути след прилагане. Максималното седативно и обезболяващо действие се достига до 30 минути след прилагане. Седацията трае поне 120 минути след прилагане, а аналгезията трае поне 90 минути. Спонтанното съвземане идва в рамките на 3 часа.

Премедикацията с дексмедетомидин значително намалява дозата на продукта, необходима за индукция и намалява необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия. При едно клинично изследване, необходимостта от пропофол и тиопентал бе намаляла съответно с 30% и 60%. Всички анестетици, използвани за въвеждане или поддържане на анестезията, трябва да се прилагат до постигане на резултат. При едно клинично изследване, дексмедетомидинът предизвика постоперативна аналгезия в продължение на 0,5–4 часа. Тази продължителност, обаче, зависи от редица променливи величини и трябва да се прилага допълнителна аналгезия съобразно клиничната преценка.

На таблиците по-долу са представени съответните дози въз основа на телесната маса. Препоръчва се използването на подходящо градуирана спринцовка, за да се осигури точно дозиране при прилагането на малки обеми.

Кучета тегло	Дексмедетомидин 125 µg/m²		Дексмедетомидин 375 µg/m²		Дексмедетомидин 500 µg/m²	
(kg)	(µg/kg)	(ml)	(µg/kg)	(ml)	(µg/kg)	(ml)
2-3	9,4	0,04	28,1	0,12	40	0,15
3-4	8,3	0,05	25	0,17	35	0,2
4-5	7,7	0,07	23	0,2	30	0,3
5-10	6,5	0,1	19,6	0,29	25	0,4
10-13	5,6	0,13	16,8	0,38	23	0,5
13-15	5,2	0,15	15,7	0,44	21	0,6
15-20	4,9	0,17	14,6	0,51	20	0,7
20-25	4,5	0,2	13,4	0,6	18	0,8
25-30	4,2	0,23	12,6	0,69	17	0,9
30-33	4	0,25	12	0,75	16	1,0
33-37	3,9	0,27	11,6	0,81	15	1,1

37-45	3,7	0,3	11	0,9	14,5	1,2
45-50	3,5	0,33	10,5	0,99	14	1,3
50-55	3,4	0,35	10,1	1,06	13,5	1,4
55-60	3,3	0,38	9,8	1,13	13	1,5
60-65	3,2	0,4	9,5	1,19	12,8	1,6
65-70	3,1	0,42	9,3	1,26	12,5	1,7
70-80	3	0,45	9	1,35	12,3	1,8
>80	2,9	0,47	8,7	1,42	12	1,9

За дълбока седация и аналгезия с буторфанол				
Кучета тегло	Дексмедетомидин 300 µg/м² интрамускулно			
(kg)	(µg/kg)	(ml)		
2-3	24	0,12		
3-4	23	0,16		
4-5	22,2	0,2		
5-10	16,7	0,25		
10-13	13	0,3		
13-15	12,5	0,35		
15-20	11,4	0,4		
20-25	11,1	0,5		
25-30	10	0,55		
30-33	9,5	0,6		
33-37	9,3	0,65		
37-45	8,5	0,7		
45-50	8,4	0,8		
50-55	8,1	0,85		
55-60	7,8	0,9		
60-65	7,6	0,95		
65-70	7,4	1		
70-80	7,3	1,1		
>80	7	1,2		

котки:

Дозата за котки е 40 микрограма дексмедетомидинов хидрохлорид/kg телесна маса, което се равнява на обемна доза 0,08 ml Dexdomitor/kg телесна маса, когато се използва за неинвазивни, леко до средно болезнени процедури, изискващи усмиряване, седация и аналгезия. За премедикация при котките се използва същата доза дексмедетомидин.

Когато дексмедетомидин се използва за премедикация при котки, се използва същата доза. Премедикация с дексмедетомидин значително ще намали дозата на необходимите индукционни агенти и ще намали необходимите летливи упойки за поддържане на анестезия. При клинично проучване е установено, че необходимостта за пропофол е била намалена с 50%. Трябва да бъдат приложени всички анестетици, използвани за индукция или поддържане на анестезия. Анестезия може да се индуцира 10 минути след премедикация чрез интрамускулно прилагане на целева доза от 5 mg кетамин/kg телесна маса или интравенозно приложение на пропофол. Дозировката за котки е представена на таблицата по-долу.

Тегло на котката	Дексмедетомидин 40 ј	ıg/kg интрамускулно
(kg)	(µg/kg)	(ml)
1-2	40	0,1
2-3	40	0,2

3-4	40	0,3
4-6	40	0,4
6-7	40	0,5
7-8	40	0,6
8-10	40	0,7

Очакваният седативен и обезболяващ ефект настъпва до 15 минути след прилагане и се поддържа до 60 минути след прилагане. Седацията може да се прекъсне с атипамезол. Атипамезолът не трябва да се прилага до 30 минути след приложението на кетамин.

9. СЪВЕТ ЗА ПРАВИЛНО ПРИЛОЖЕНИЕ

Препоръчва се животните да се държат гладни 12 часа преди прилагане. Може да им се дава вода на воля.

След лечение, на животните не трябва да се дава вода или храна, преди да са в състояние да поглъщат.

10. КАРЕНТЕН СРОК / КАРЕНТНИ СРОКОВЕ

Не е необходим.

11. СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯ ЗА ЗА СЪХРАНЕНИЕ НА ПРОДУКТА

Да се пази от замръзване.

След изтегляне на първата доза, продуктът може да се съхранява 3 месеца при 25° С.

Да се съхранява далеч от погледа и на недостъпни за деца места.

Да не се използва този ветеринарномедицински продукт след изтичане срока на годност, посочен върху етикета и картонената кутия след Годен до:.

12. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ

Третираните животни трябва да са на топло при постоянна температура, както по време на процедурата, така и при съвземането си.

Нервните, агресивни или превъзбудени животни трябва да имат възможност да се успокоят преди започване на лечението.

Безопасността на дексмедетомидин не е доказана по време на бременност и лактация при видовете животни, за които е предназначен. Затова не се препоръчва прилагането на продукта по време на бременност и лактация.

He е установена безвредността на дексмедетомидина при мъжки екземпляри за разплод. Да се използва внимателно при по-стари животни.

Приложението на дексмедетомидин при кученца на възраст под 16 седмици и котенца на възраст под 12 седмици не е проучено.

При котките може да се получи помътняване на роговицата по време на седация. Очите трябва да са защитени с подходящ лубрикант за очи.

Използването на други депресанти на централната нервна система се очаква да засили действието на дексмедетомидина и поради това трябва да се избере подходяща доза.

Използването на дексмедетомидин като средство за премедикация при кучетата значително намалява количеството на продукта, необходим за въвеждане в анестезия. Трябва да се отдаде внимание на ефекта при прилагането на интравенозни продукти за индукция. Намалява и необходимостта от летлив анестетик за поддържаща анестезия.

Антихолинергиците трябва да се прилагат внимателно в комбинация с дексмедетомидин.

Котки: След прилагането интрамускулно на 40 микрограма дексмедетомидин/kg телесна маса заедно с 5 mg кетамин/kg телесна маса на котки, максималната концентрация на дексмедетомидин нарастна двукратно, но не повлия на T_{max} . Средното време на полуелиминиране на дексмедетомидина се увеличи на 1,6 часа, а общото действие (AUC) нарастна с 50%.

Доза от 10 mg кетамин/kg, приложена заедно с 40 микрограма дексмедетомидин / kg може да предизвика тахикардия.

Прилагането на атипамезол след дексмедетомидин има бърз обратен ефект и по такъв начин съкращава периода на съвземане. Кучетата се събуждат и изправят обикновено в рамките на 15 минути.

За информация относно неблагоприятните реакции, вижте раздел "Неблагоприятни реакции".

Трябва да се извършва често и редовно наблюдение на дихателните и сърдечните функции. Пулсоксиметрията може да е полезна, но не е от значение за адекватното наблюдение. Трябва да има на разположение средство за ръчна вентилация в случай на респираторна депресия или прекъсване на дишането при последователно използване на дексмедетомидин и кетамин за предизвикване на анестезия при котките. Освен това се препоръчва да има на разположение кислород, ако се установи или подозира наличието на хипоксемия.

Болните и омаломощени кучета и котки трябва да се премедикират само с дексмедетомидин преди въвеждане и поддържане на обща анестезия въз основа на анализа риск-полза.

В случай на предозиране трябва да се спазват следните препоръки:

КУЧЕТА: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящата доза атипамезол е 10 пъти първоначалната доза дексмедетомидин (микрограма/kg телесна маса, или микрограма/квадратен метър от площа на тялото). Обемната доза атипамезол при концентрация 5 mg/ml се равнява на обемната доза Dexdomitor, дадена на кучето, независимо от начина на прилагане на Dexdomitor.

КОТКИ: В случай на предозиране или ако действието на дексмедетомидина стане потенциално опасно за живота, подходящият антагонист е атипамезол, който се прилага с интрамускулна инжекция при следната доза: 5 пъти първоначалната доза дексмедетомидин в микрограма/kg телесна маса.

След едновременно подлагане на тройно (3x) предозиране с дексмедетомидин и 15 mg кетамин/kg, може да се приложи атипамезол при препоръчителната доза за противодействие на дексмедетомидин. При висока концентрация на дексмедетомидин в серума, седацията не се увеличава, въпреки че нивото на аналгезия нараства с увеличаване на дозата. Обемът на дозата атипамезол при концентрация от 5 mg/ml се равнява на половината от обема на Dexdomitor, приложен на котка.

При случайно поглъщане или самоинжектиране, незабавно да се потърси медицински съвет, като на лекаря се предостави листовката или етикета на продукта, но НЕ ШОФИРАЙТЕ, тъй като може да настъпят седация и промени в кръвното налягане.

Избягвайте контакт с кожата, очите или лигавиците. Препоръчва се използването на непромокаеми ръкавици. В случай на контакт с кожата или лигавиците, веднага след

експозицията измийте засегнатата кожа обилно с вода и отстранете замърсените дрехи, които са в директен контакт с кожата. При контакт с очите измийте обилно с чиста вода. Ако се появят симптоми, потърсете медицинска помощ.

Ако бременни жени работят с продукта, трябва особено да внимават, за да избегнат неволно самоинжектиране, тъй като след случайно системно излагане може да се появят маточни контракции и понижаване на кръвното налягане на плода.

Съвети към лекарите: Dexdomitor е α_2 -адренорецепторен агонист и симптомите след абсорбция може да включват клинични ефекти, включително дозозависима седация, респираторна депресия, брадикардия, хипотензия, сухота в устата и хипергликемия. Докладвани са и вентрикуларни аритмии. Респираторните и хемодинамичните симптоми трябва да се третират симптоматично. Специфичният α_2 -адренорецепторен антагонист, атипамезол, който е одобрен за употреба при животни, е използван само експериментално при хора за противодействие на индуцираните от дексмедетомидин последствия.

Хора с установена свръхчувствителност към активната субстанция или някое от помощните вещества трябва да избягват контакт с ветеринарномедицинския продукт. Продуктът трябва да се прилага с повишено внимание.

13. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ПРИ УНИЩОЖАВАНЕ НА НЕИЗПОЛЗВАН ПРОДУКТ ИЛИ ОСТАТЪЦИ ОТ НЕГО, АКО ИМА ТАКИВА

ВМП не трябва да бъдат изхвърляни чрез битови отпадъци или отпадни води.

14. ДАТАТА НА ПОСЛЕДНАТА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА

Подробна информация за този ветеринарномедицински продукт може да намерите на интернет страницата на Европейската Агенция по Лекарствата http://www.ema.europa.eu/.

15. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Количество в една опаковка: 10 ml, 10 x 10 ml

Не всички размери на опаковката могат да бъдат предлагани на пазара.

За всяка информация относно този ветеринарномедицински продукт, моля свържете се с териториалния представител на притежателя на лиценза за употреба.

België/Belgique/Belgien

Vetoquinol N.V. Tel: +32 3 877 44 34

Република България

Orion Corporation Тел: +358 10 4261

Česká republika

Orion Pharma s.r.o. Tel: +420 227 027 263

Danmark

Orion Pharma Animal Health

Tlf: 86 14 00 00

Deutschland

Vetoquinol GmbH Tel: +49 89 999 79 74

Eesti

UAB Orion Pharma Tel: +370 5 276 9499

Ελλάδα

ELANKO ELLAS A.E.B.E $T\eta\lambda$.: (+30) 2130065000

España

Ecuphar Veterinaria S.L.U. Tel: +34 93 595 5000

France

Vetoquinol SA

Tél: +33 3 84 62 55 55

Hrvatska

IRIS d.o.o.

Tel: +386 1 200 66 50

Ireland

Vetoquinol Ireland Limited Tel: +44 1280 814500

Ísland

Icepharma hf Sîmi: 540 8080

Italia

Vetoquinol Italia

Tel: +39 05 43 46 24 11

Lietuva

UAB Orion Pharma Tel: +370 5 276 9499

Luxembourg/Luxemburg

Vetoquinol SA

Tel: +33 3 84 62 55 55

Magyarország

Orion Pharma Kft. Tel.: +36 1 886 3015

Malta

Orion Corporation Tel: + 358 10 4261

Nederland

Vetoquinol B.V.

Tel: +31 10 498 00 79

Norge

Orion Pharma AS Animal Health

Tlf: 4000 4190

Österreich

Richter Pharma AG Tel: 07242-490-0

Polska

Orion Pharma Poland Sp. z o.o.

Tel.: +48 22 8333177

Portugal

BELPHAR, Lda

Tel: +351 308 808 321

România

Orion Pharma Romania srl

Tel: +40 31845 1646

Slovenija

IRIS d.o.o.

Tel: +386 1 200 66 50

Slovenská republika

Orion Pharma s.r.o.

Tel: +420 227 027 263

Suomi/Finland

ORION PHARMA Eläinlääkkeet

Puh/Tel: 010 4261

Κύπρος

Lifepharma (Z.A.M.) Ltd Tηλ: +357 22 056 300

Latvija

UAB Orion Pharma Tel: +370 5 276 9499 Sverige

Orion Pharma AB, Animal Health

Tel: +46 8 623 64 40

United Kingdom (Northern Ireland)

Vetoquinol UK Limited Tel: +44 1280 814500